

3. Til §§ 244—249. (U. §§ 222—227, jfr. Mot. Sp. 341—45).

Ved Behandlingen af forsætlige *Legemsangreb* opstiller Straffeloven i §§ 200—204 et Grunddelikt, nemlig den forsætlige Legemskrænkelser af laveste Art (Straffelovens § 200), medens den, i Tilslutning til den ældre Ret, graduerer Straffens Størrelse efter de uforsætlige eller endog hændelige Følger af denne Forbrydelse. Lovforslaget har ligesom Kommissionen i Hovedsagen taget Afstand fra dette System. Der opstilles vel ligesom i Straffeloven tre Grupper af Legemsangreb: Legemskrænkelser, Legemsbeskadigelser og grov Legemsbeskadigelse, men i Modsætning til Straffeloven kræves det ved hver enkelt af disse, at Legemsangrebet skal være forvoldt forsætlig. Og forsaa vidt der ved de to førstnævnte Grupper af forsætlig Legemsangreb tillægges visse uforsætlige Følger (Mishandling, betydelig Skade eller Død) strafforhøjende Virkning, er dette altid betinget af, at Følgen kan tilregnes Gerningsmanden som uagtsom, jfr. Lovforslagets § 23. For de groveste Legemsangreb, Lovforslagets § 246 (U. § 224), har man ikke optaget nogen Bestemmelse om forhøjet Straf for det Tilfælde, at Handlingen har haft Døden til Følge (jfr. derimod for visse saadanne Tilfælde Straffelovens § 188), fordi Anvendelse af § 246 i Forbindelse med § 242 ifølge Sammenstødsreglerne (§ 92) maa antages at føre til tilstrækkelig streng Straf.

Ved Afgrænsningen af de tre Grupper af Legemsangreb, Lovforslagets §§ 244—246 (U. §§ 222—224) har man i det væsentlige henholdt sig til den gældende Ret, jfr. nærmere Mot. Sp. 342—43.

Med Henblik paa de ikke ualmindelige Tilfælde, hvor Legemsangrebet er retmæssigt som Forsvar eller som Sportspræstation, har man — i Modsætning til hvad der i Almindelighed er Tilfældet i Lovforslaget — anset det for rettest i § 244, Stk. 1, udtrykkelig at fremhæve, at Angrebet skal være retstridigt. Endvidere har man — ligeledes i Modsætning til den i Lovforslaget i Almindelighed fulgte Praksis — ment i § 244, Stk. 1 og § 245, Stk. 1 at burde tage det Forbehold med Hensyn til Straffens Anvendelse, at højere Straf ikke er forskyldt. Dette er sket særlig under Hensyn til de straks i Paragraffernes efterfølgende Bestemmelser omtalte strafforhøjende Omstændigheder. Endelig har man i § 244, Stk. 3 foretaget en Tilføjelse gaaende ud paa, at den forhøjede Straf kun skal indtræde, naar den tilføjede Skade har været ikke helt forbigaaende.

Strafferammen i § 246 afviger noget fra Forslaget i Udkastet (§ 224).

Der findes ikke i Lovforslaget Bestemmelser, som svarer til Straffelovens §§ 201 og 202 om, at Vold mod Slægtninge i opstigende Linie og Mishandling af Ægtefælle og Børn er *strafforhøjende Omstændigheder*, jfr. derimod den almindelige Regel om Mishandling som en strafforhøjende Omstændighed i Forslagets § 244, Stk. 3 og § 245, Stk. 2. Som Følge af den almindelige Bestemmelse i Lovforslagets § 86, Stk. 2, er det ikke fundet nødvendigt her at optage en Bestemmelse svarende til Straffelovstillæggets § 1 i Slutningen, hvorefter der ved Bestemmelsen af Straffens Styrke særlig bliver at tage Hensyn til, at Volden har været udøvet af flere i Forening. Reglen i § 247 (U. § 225, jfr. Mot. Sp. 344) om forhøjet Straf for vanemæssige Voldsmænd, har et videre Omfang end den tilsvarende Bestemmelse i Straffelovstillæggets § 1.

Nedsættelse af Straffen er i Straffelovens § 205, jfr. §§ 187 og 189, hjemlet i Tilfælde, hvor Legemskrænkelser skyldes Provokation fra den angrebne. En tilsvarende Bestemmelse har man under Hensyn til den almindelige Bestemmelse i Lovforslagets § 88 Nr. 3 ikke fundet det fornødent at optage. Derimod har man i § 248, Stk. 1 (U. § 226, Stk. 1, jfr. Mot. Sp. 344), som en i dansk Ret ny Bestemmelse, optaget Regler om Betydningen af, at der ved Legemsangreb foreligger Samtykke fra den angrebne. Som allerede ovenfor i Bemærkningerne til Kapitel 6 under II omtalt, har man opgivet i Straffeloven at optage særlige Bestemmelser om Straffrihed for Foretagelsen af visse operative Indgreb overfor Sædelighedsforbrydere, der selv ønsker dem bragt til Anvendelse. Reglen i § 248, Stk. 2 (U. § 226, Stk. 2) om Strafnedsættelse, eventuelt Strafbortfald, i Tilfælde af Slagsmaal m. v. svarer til Straffelovens § 206.

Medens Straffelovens § 207 kun hjemler Straf for *uagtsom Legemskrænkelser*, naar denne er af den groveste Art, omfatter Lovforslagets § 249 (U. § 227, jfr. Mot. Sp. 345) ogsaa andre uagtsomt forvoldte »betydelige« Legemsbeskadigelser. Den i Stk. 2 fastsatte Straf er noget mildere end i Udkastet foreslaaet.

4. Til §§ 250—257. (U. §§ 228—234 og U. L. om Forseelser § 36, Nr. 2 og 3 samt § 38, jfr. Mot. Sp. 345—52 og 408—09).

Denne Gruppe omfatter *Handlinger, der er strafbare som farlige for enkelte Personers Liv eller Helbred*.

§ 250 (U. § 228, jfr. Mot. Sp. 345—48)